

pèrtifnena ali s'drushena se bode s' tiga Svejta lozhilla, pèr temistim Velikim Altarju bode Mašhoval, taifta Dufhiza, is saklade ali Shaza S Kärshanfke Cérkve Odpustik ali Ohladizo doféshe: taku de ona tiga iftiga N. Gospoda Jesufa Christufa tudi njega lubih Svetnikou saflushejna pomuzhi sadoby: inu f' temi iftimi povsdignena is saaliga britkiga Tèrplejna inu Martra téh Paklenfkih Vijz k' Vezhnimu Vefselju inu Sdravju bode preftavlena, tu pèrvolimu inu nafho oblaft damo. Inu kar bi koli tému supèr déllalu. tu istu néjma obstati. Ta lyft tudi a'i dar ima le pét léjt velati. Dann je pak v' Rimi pèr S. Marii Veliki Snéshnici pod Ribizha Pärftanom, 3. dan Mefza Augufta, tu je Kimmavza, Gospodniga Léjta 1621. Nafhiga Papeftiva pak Parviga Lejta. — Scipio Cardinal S. Susanae." A. K.

Nekaj o škofa Hrena spisih. Sikst Carcanus, škof Germaniški, od papeža posebej poslani obiskovalec ljubljanske škofije, dal je škofu Tomažu Hrenu 5. dné decembra l. 1620., v Gornjem Gradu dva dekreta. Shranjena sta oba izvornika v kapiteljskem arhivu ljubljanskem (fasc. 12, št. 10). S prvim dekretom se dovoljuje škofu Hrenu, da sme vnovič na svetlo dati mali katekizem, katerega je že davno sam sestavil, da bi po njem v domačem jeziku (lingua slauica) učili duhovniki otroke krščanskega nauka v cerkvi ob nedeljah in praznikih; ter da sme izdati véliki katekizem Petra Kanizija, katerega je preložil na slovenski jezik (lingua Carniolana seu Slauica), kakor tudi svoje slovenske evangelije in liste, ki se beró po cerkvah ob nedeljah in praznikih. Župnike sme škof siliti tudi s cerkovnimi kaznimi, naj kupijo te knjige. — Z drugim dekretom pa dáje Hrenu pravico, da sme natisniti svojo slovensko cerkovno pesmarico (Hymnologium Slauicum), to je sveče himne, katere se pojó v cerkvi pri službi božji, in druge pesmi, ki se pojó pri procesijah itd., preložene od svetih očetov, deloma pa zložene od Hrena samega. Hren je ta dva dekreta spisal s svojo roko in škof Sikst ja je le podpisal. V njih je določeno rečeno „te Thomam . . . composuisse, transtulisse.“ Kako se s tem ujemajo opazke na 57. in 58. stráni Kleinmayrjeve „Zgodovine slovenskega slovstva?“ A. K.

Listi inu Evangelia. (V Gradci 1800). [Do sedaj nepoznana knjiga slovenska.] Starejša bibliografija slovenska, v podrobnostih naravski pomanjkljiva, popolnjuje se s časoma in prilično po novih sedaj šele zasléjanih, a prej nam nepoznanih proizvodih književnih. Jedna taka knjiga, katere ne omenja ni Šafaříkova „Geschichte der südslavischen Literatur“, ni Marnov „Jezičnik: Knjiga Slovenska“ in tudi (kolikor mi je znano) nijedna druga tiskovina naša ne: prišla mi je po dobri sreči v roke, donesena od nekod iz okolice Rádgonske pri Muri.¹⁾ Po besedi Jan. VI. 12: „Zberite kósce, ki so ostali, da se ne pogubé“, naj še torej isto tukaj objavim in nekoliko opišem

Naslov ti do sedaj nepoznani knjigi slovenski se glasi ves tako-le (vse z vélikimi črkami): „Listi inu Evangelia na usse nedele inu prasnike zhes zelu lejtu. Koker tudi ta passion, ali tu popissuvanje terpljenja Jesusa Christusa, koker so taistiga shtiri evangelisti popissali. Te naprejpissane pesmi te zerkve, ta mali katekismus, te litanie, s' tem molitvami, ta krishova pot, s' pildami, katiri k' temu slishjo. — V' Marburgi, se najdejo per Joshefu Merzingeru v' gosposki gassi.“ M. 8. 376 str. — Tiskar ni imenovan in tudi ni zabeležena letnica; vendar sodim, da je tá knjiga bila natisnena v Gradci 1800. Poznejša, očividno po ti prirejena izdava namreč slóve po Šafaříku: „Listi ino evangelia na vse nedele ino prasnike zhes zelo leto, kakor tudi passioh itd., mali katekism, krishova pot. V' Marburgi,

¹⁾ Izročil mi jo je g. F. Kocbek, sedaj učitelj v Žalci.